

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

725.091

Szerző: .....

Cím: .....

Idő: " 1953 "

Személy: .....

Helyszám: .....

a harcok Angyalföld új arca

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

ELI. Oszt. 1953.

III. 25

A XIII. kerületi kedvesutcai tejkonyha

A járadt, sápadtarcú gyerekek esendben ülnek. Ha a tanító nem beszélne, a légy zümmögése is hallatszana. A dűledező patkányfészekben, ott a Tomori-úton, az iskolának nevezett fatákolmányban hallgatják a tanító szavait:

— Hajdan Nyulak-szigetének nevezték a Margitszigetet. A kolostornak, ahol régen a főurak leányai az égnek szentelték drága életüket, ma már csak romjai láthatók. De a mai sziget is, Budapestünk egyik legszebb része, ahol szüleitük kenyéradó gazdái szoktak járadtságos munkájuk után pihenni. Mondjátok meg szüleiteknek, hogy vigyenek el egyszer benneteket is a szigetre. Rakjátok félre fillériteket s ha összegyűl a belépődijára, beengednek.

A margitszigeti séta azonban akkor elmaradt. A „jó urak” még a kenyérrelvált is szükösen adták és a margitszigeti sétára még akkor sem telttel, ha hét végén a gyerek is hazavitte „béret”, ami az iskola előtti, korahajnali tejkihordásból és a tejesenéni „jóvooltából” származott. Margitsziget helyett nekik a Schlick- és a Tarnai-rét jutott. Ott ugyan nem volt látványosság, de belépődij sem kellett és oda cipő nélkül is elmehettek.

Jónéhány éve azonban már szó sincs belépődijról. Aki pedig már sokszor látta, hisz láthatta, az is jöjjön velünk, mert nem állunk meg a sziget végén, hanem tovább megyünk.

Sportpályák mellett haladunk. Az úttörő sportpálya szinte csalogatja gyerekeinket, az MSZT-színpad és a szabadtéri színpad nyáron ismét kedves estékkel örvendeztetni majd a hajdan kitiltottakat. A Palatinusban már készülődnek, hogy még jobban fogadják majd a strandolókat.

Már el is hagyjuk a szigetet, a Horthy-miniszterek és képviselők „ígéretáldja”, mely ma szeretett tanítónk, Sztálin elvtárs nevét viseli, a régi terveknél sokkal szebb kivitelezésben ível a Duna felett Angyalföld és Obuda kézfogásaként. És nézzük csak, innen a hídról láthatjuk — a multban kihasználatlanul feltörő forrásvíz környékén létesült Szabadság-strandfürdőt. Meny nyien lubickolnak benne. Fiatalok, öregek egyaránt. Sőt, itt az öregek fiatalodnak.

Angyalföldön a „város peremén”, az egykor a legszomorúbb körülmények között élő emberek tízezrei ma felszabadult életüket élék. Akik régen gyalog, kis kenyérrrel a zsebben jártak munkahelyükre, a Ganzba, Lángba, Modjánóba, ma már azon mérgeződnek, ha orruk előtt elmegy a villamos vagy autóbusz. Akik még régen mint inasok egészségtelen műhelyekben kezdték pályafutásukat, most felszabadulásunk után új, egészséges épületekben, szerelőcsarnokokban dolgozhatnak. Szomorú Angyalföld, ahonnan a rendörkopók szedték össze azokat, akik elégedetlenkedtek sorssal, ma évről évre díszesebben fogadja a május elsejei vörös és nemzetiszínű lobogók alatt felvonulókat. Egyre díszesebben fogadja. Nézzük csak meg, milyen szép a 120 ágyas korszerűen berendezett szegediúti bölcsőde. Elmehetünk-e anélkül, hogy ne mosolyognánk azokra a pöttöm, dundiarcú gyerekekre, akik már „nagyoknak” számítanak a csecsemők között s most

délelőtti sétájukat teszik a kék mackó „egyenruhájukban”? Ahol most elsétálnak, a Béke-téren, egyszer majd mint felnőttek háláttelen állnak meg a szovjet hősök sírja felett emelt emlékmű előtt: megköszönik gondtalan gyermekkorukat.

Már kint járunk

az új lakónházak között a Béke-utcában. Bekanyarodva, a Tejkonyhát elhagyva érünk a Kilián György-úti iskolához. Arról beszélnek itt a gyerekek, hogy a IV/b. osztály teljes létszámban tanulmányi eredménye jutalmául háromhetes üdülésre megy Parádra a pedagógusokkal egyetemben. Nem messze innen, a Rákosi Mátyás Kultúrházban, kárpitozott fotelokban ülő, olvasó dolgozóiban látjuk József

Attila egyik megvalósult álmát. Munka után tanulhatnak, szórakozhatnak a XIII. kerületiek. Akinek kedve van a szabás-varráshoz, megtanulhatja a házi-asszonyok körében, aki sakkozni akar, ám tessék, mi sem állja útját. Szombat esténként vígkedélyű táncolóktól hangos a környék. De nemesak itt, a nemrég megnyílt Erkel-teremben is műsoros esték adnak szórakozást, új erőt a feladatok elvégzéséhez. Az egykori peremváros a városfejlesztés egyik középpontja lett. A Béke-téren a csatornázás bővítése következtében már nem reked meg és nem alkot tavat eső után a víz. A Váci-úton új ipari tanulóintézetben modernül berendezett műhelyekben, tanulóhelyiségekben tanulnak az egykori inasok gyermekei.

Es ha egy év múlva ismét végigjárjuk a XIII. kerületet, mennyi újat látunk majd. Hisz az angyalföldiek mindig dolgoz, harcok emberek voltak. Hogyne alkotnának újat, mindig nagyobb, amikor tudják, hogy ez mind az övék.